

тисячі примірників газет і журналів, тобто по 1413 примірників на кожну тисячу жителів міста. Крім того, через 103 кіоски і магазини «Союздруку» щоденно в місті розповсюджується в роздріб до 60 тисяч примірників.

Пл. Горького, тел. 23-10-24.

РАДІОМОВЛЕННЯ І ТЕЛЕБАЧЕННЯ

У 1930 році в місті збудовано приймальну радіостанцію. Це поклато початок радіофікації міста: швидко збільшувалась кількість радіоточок у квартирах та вуличних гучномовців. Поряд з трансляцією центральних і обласних передач велось місцеве радіомовлення. Для цього у 1930 році була створена міська редакція радіомовлення. Крім того, в користуванні трудящих були тисячі радіоприймачів.

У післявоєнний період радіосітка міста набагато розширилась. Зараз у Кривому Розі діють 63 280 квартирних радіоточок та 178 500 радіоприймачів. Ретрансляція Центрального та Українського радіо здійснюється з 6-ї години ранку до 1-ї години ночі.

Міське радіомовлення проводиться двічі на день: з 12 год. 15 хв. до 12 год. 30 хв. і з 16 год. до 16 год. 30 хв.

Перші телевізори з'явилися у місті на початку 50-х років. У жовтні 1960 року став до ладу криворізький телевізійний ретранслятор. Це дало можливість якісно приймати телепередачі з Москви, Києва і Дніпропетровська на всій території міста та прилеглих до нього сільських районів.

Зараз голубі екрани світяться майже в 150 тисячах квартирах криворізьців. Практично переважна більшість жителів міста через телебачення має необмежений доступ до великої скарбниці мистецтва і культури народів СРСР.

Найближчим часом криворізький телеретранслятор буде реконструйовано, що дасть змогу приймати передачі по двох каналах.

*Пр. К. Маркса 21. Тел. 29-44-53.
Вул. Телевізійна, 1. Тел. 23-02-22.*

КРИВОРІЗЬКЕ МІСЬКЕ ЛІТЕРАТУРНЕ ОБ'ЄДНАННЯ

Літературне об'єднання — найстаріша творча організація міста. Виникло воно і діяло при редакції газети «Червоний гірник» з 1930 року.

У 30-і роки літературне об'єднання випускало журнал «Кривбас». Його редактором був Михайло Олійник, який незабаром по тому став відомим українським поетом. На Криворіжжі він написав і видав поетичні збірники «З рудяних надр» та «І так ростемо», в яких змальовував героїчну працю криворізьких шахтарів. У літературному об'єднанні розпочали творчу діяльність драматург Леонід Юхвід — автор класичної радянської п'єси «Весілля в Малинівці» та прозаїк Олекса Гуреїв — автор книг «Життя іде», «Наша молодість», «Осокорівські друзі», «Друзі не зраджують», «Дума про Кобзаря». В його рядах виховувались талановитий новеліст Михайло Хазан, обдаровані поети Василь Шаблій і Фрідріх Траубе (Федір Курбатов), які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

У післявоєнний період міське літературне об'єднання очолював письменник Дмитро Ткач, автор повістей і романів «Плем'я дужих», «Чергове завдання», «Крута хвиля», «Арена». Активну участь у роботі літоб'єднання брав письменник Микола Миколаєнко, автор повісті «На лінії вогню», збірника новел «Ксана», книги віршів «Тепловій», п'єси «Мар'яна». У літоб'єднанні розпочали літературну діяльність прозаїки Панас Ногін, Леонід Щипко, Григорій Ломонос, поети Павло Глазовий, Олесь Терещенко, Микола Мельниченко.

Криворізькі літератори видали збірники та альманахи «Буремні роки», «Зорі на копрах», «Де з Інгульдем злилася Саксагань», «Криворізькі усмішки». Окремими виданнями вийшли повісті Панаса Ногіна «Добре, синку» і «Бунтівне підземелля», книга Алли Чернової «Ранней весной», збірники Леоніда Щипка «Девушка с косой», Івана Івашкевича «Отака була в мене історія».

КРИВОРІЗЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ СПІЛКИ ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ

Перші кроки до утворення міського відділення Спілки журналістів відносяться до 1958 року. Організаційно воно оформлене у 1959 році, після утворення Спілоку

журналістів СРСР і України. Зараз відділення налічує 20 членів Спілки. Воно займається творчою роботою з журналістами та робкорівським активом, сприяє підвищенню їхньої професійної майстерності, розвиває їх ініціативу і активність. Відділення влаштовує творчі вечери журналістів, зустрічі з господарниками, новаторами виробництва, діячами науки і культури. За останній час популярною стала така форма роботи, як прес-конференції з питань проведення економічної реформи, технічного прогресу та ін.

При відділенні працює журналістський клуб «На різних меридіанах».

Пр. Металургів, 28. Тел. 23-03-14, 23-00-81.

КРИВОРІЗЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ СПІЛКИ АРХІТЕКТОРІВ УКРАЇНИ

Міське відділення Спілки архітекторів утворене в 1961 році і об'єднує 18 членів Спілки. Воно займається творчим обговоренням планів забудови міста, популяризує нові архітектурні розв'язання завдань проектування і будівництва міських селищ і житлових масивів, будинків і споруд, організує виставки генерального плану реконструкції міста, сприяє підвищенню професійного рівня архітектурних працівників та архітектурної освіти будівельників. При відділенні існує молодіжний гурток образотворчого мистецтва.

Вул. Лермонтова, 2. Тел. 29-50-55.

ТВОРЧИЙ КОЛЕКТИВ КРИВОРІЗЬКИХ ХУДОЖНИКІВ

У 1951 році в Кривому Розі була відкрита художня майстерня, підпорядкована обласному товариству художників і Художньому фонду СРСР. У місті працюють три члени Спілки радянських художників (О. В. Васякін, В. А. Корольчук, Г. Г. Шишко), три кандидати в члени Спілки, 15 художників-професіоналів і десятки художників-любителів.

З 1951 року криворізькі художники влаштовують міські виставки живопису і скульптури, з 1954 року вони

беруть участь в обласних художніх виставках. У 1957 році в республіканській виставці, присвяченій 40-річчю Великого Жовтня, взяв участь Г. Г. Шишко. Кілька робіт криворізьких художників експонувались на республіканській виставці до 50-річчя Великого Жовтня. Великим успіхом місцевих художників було включення 13 робіт до експозиції республіканської виставки, присвяченої 50-річчю Ленінського комсомолу.

Зараз художники міста готують творчі праці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Щоб задовольнити потяг обдарованої молоді до занять живописом, графікою, скульптурою, в місті два роки тому відкрито художню школу.

Вул. Харитонова, 7. Тел. 29-63-25.

ТОРГІВЛЯ І ПОСЛУГИ

ТОРГІВЛЯ І ГРОМАДСЬКЕ ХАРЧУВАННЯ

Зараз у Кривому Розі налічується 934 магазини на 4200 робочих місць. Мережа громадського харчування, яка розвивалась особливо інтенсивно, нараховує 660 підприємств на 32 тисячі посадочних місць. Серед останніх — 35 добре обладнаних кафе і 7 ресторанів. Крім того, трудящих обслуговують 730 павільйонів, кіосків і ларків.

З року в рік зростає купівельна спроможність населення, збільшується товарооборот. У 1958 році криворіжцям було продано різних товарів на 156,7 млн. крб., у 1967 році — на 348, а в 1968 році — на 393 млн. крб. Витрати на придбання різних товарів з розрахунку на душу населення в 1968 році становили більше 605 крб. Споживання молочних, м'ясних і рибних продуктів за 1959—1968 роки на душу населення збільшилось у півтора раза. У 1968 році кожний житель міста витратив на придбання шкіряного взуття, трикотажних і швейних виробів близько 100 крб. В останні роки населенню щорічно продається 450 легкових автомобілів, понад 2 тисячі мотоциклів, 10 тисяч холодильників, 20 тисяч телевізорів, до 25 тисяч пральних машин.

Торгівлю в місті здійснюють 15 торговельних організацій. Найбільшою з них є УРП Кривбасу МЧМ УРСР,

яке об'єднує 13 ВРП на рудниках і гірничо-збагачувальних комбінатах. Другою за значенням торговельною організацією є ВРП комбінату «Кривбасбуд». Далі йдуть міськпромторг, міськхарчоторг, трест їдалень, фірми «Універмаг», «Меблі», «Спорттовари», облкниготорг, коопторг Криворізької райспоживспілки, Укрювлірторг та інші.

Значну роль у постачанні населення сільськогосподарськими продуктами відіграють колгоспні ринки. Зараз у місті діє 19 ринків, з них два критих. Ринки обладнані павільйонами, критими і відкритими столами, торговельним інвентарем. Вони контролюються представниками санітарної і ветеринарної служби, які безкоштовно перевіряють якість продукції.

РЕСТОРАНИ

«Металург». Пр. К. Маркса, 13, Тел. 29-61-74.
«Руда». Пр. К. Маркса, 24.
«Кривбас». Вул. Революційна. Тел. 23-52-61.
«Гірник». Селище К. Лібкнехта, вул. Магнітогорська, 32.
«Україна». Селище Більшовик, вул. Полоцька, 34.
«Сніжинка». Квартал 173, буд. № 7.
Дорресторан. Ст. Кривий Ріг.
Дорресторан. Ст. Кривий Ріг — Сортувальна.

УНІВЕРМАГИ

Універмаг у Жовтневому районі. Селище імені ХХ партз'їзду, вул. Ватутіна, 26. Тел. 23-32-82.
Універмаг у Дзержинському районі. Соцмісто, пр. Металургів, 36. Тел. 53-00-63.
Філіал універмагу. Селище ПГЗК, вул. Шкірятова, 34.
Універмаг «Дитячий світ». Вул. Лермонтова, 33.
Універмаг. Інгулецький мікрорайон-2.

ФАБРИКА ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПОШИТТЯ ТА РЕМОНТУ ОДЯГУ

Це підприємство, підпорядковане Дніпропетровському обласному управлінню побутового обслуговування населення, налічує 70 ательє і майстерень і здій-

снює пошиття, ремонт і реставрацію верхнього чоловічого, жіночого і дитячого одягу, плащів, трикотажних виробів, жіночого плаття, чоловічих сорочок, головних уборів, підбір хутра, художню вишивку та інші кравецькі роботи.

*Соцмісто, вул. Костенка, 35.
Тел. 23-32-33. Автобуси 2, 21.*

ФАБРИКА ХІМЧИСТКИ І ФАРБУВАННЯ ОДЯГУ

Це підприємство включає спеціалізовану взуттєву фабрику і 81 майстерню, які займаються пошиттям шкіряного та ремонтом і реставрацією шкіряного, гумового і валяного чоловічого та жіночого взуття, спортивного взуття та інвентаря.

*Пл. Воровського, 1. Тел. 29-64-18,
29-81-24. Автобус 23.*

ФАБРИКА ХІМЧИСТКИ І ФАРБУВАННЯ ОДЯГУ

Підприємство виконує роботи по хімічній чистці та фарбуванню шерстяних, хутряних та бавовняних виробів і спецодягу. Оснащене новою технікою, воно забезпечує високу якість виконання замовлень. Фабрика має в різних районах міста 29 стаціонарних та 22 пересувних приймальних пункти.

*Селище Карачуни. Тел. 29-64-71,
29-64-74. Автобуси 31, 37.*

РАДІО-ТЕЛЕВІЗІЙНІ ПІДПРИЄМСТВА

У місті діють два радіо-телевізійних підприємства, які обслуговують також і населення прилеглих сільських районів. У межах міста вони мають 12 майстерень, які займаються різноманітним ремонтом радіоприймачів і телевізорів, заміною деталей у них, в тому числі кінескопів. Майстерні також обслуговують замовників на дому.

10. П. Л. Варгатюк

Радіо-телевізійне підприємство № 1: вул. Лермонтова, 1. Тел. 29-53-27. Автобуси 1, 2, 3, 4, 6, 6-а, 7, 15, 21, 22, 23, 31, 37, 71; тролейбуси 1, 1-а, 3, 3-а, 5.

Радіо-телевізійне підприємство № 2: селище Суха Балка, вул. Ногіна, 8. Тел. 53-13-88. Тролейбуси 3, 3-а; автобус 7.

КОМБІНАТ ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

Це підприємство зараз налічує 120 побутових майстерень і ательє. Частина з них об'єднана в побутові павільйони, решта діє окремо. Павільйони і майстерні займаються ремонтом побутової техніки (холодильники, пральні машини, пилососи, автотрансформатори, електробритви), фотоапаратів, годинників, лічильних і друкарських машин, музичних інструментів, швейних машин, велосипедів; виконують фотографічні, граверні, ювелірні, живописні, слюсарні та електрозварювальні роботи; видають за невелику ціну на прокат речі господарського і культурного вжитку.

Адреса комбінату: Соцмісто, вул. Революційна, 27. Тел. 23-3-60.

Автотехстанція (поточний, середній і капітальний ремонт легкових автомобілів, мотоциклів та мотоколясок, фарбування автомашин): селище рудника Фрунзе, вул. Тесенська, 16. Тел. 50-44-71.

АТЕЛЬЄ ПРОКАТУ

У місті діють 14 ательє, де за невелику плату можна одержати в тимчасове користування різні предмети домашнього вжитку та інвентар культурного і спортивного призначення: кухонний посуд, розкладні ліжка, холодильники, пральні машини, телевізори, пилососи, швейні машини, підлогонатирачі, фотоапарати, магнітофони, велосипеди, палатки, шезлонги тощо.

Адреси окремих ательє прокату: № 1—вул. Леніна, 62; № 2—селище Піонер, вул. Кремлівська, 2-а; № 3—пр. Металургів, 24; № 4—ІнГЗК, мікрорайон; № 5—ПГЗК, мікрорайон-2, буд. 10; № 6—селище ПГЗК, вул. Г. Романової, 26.

БЮРО ДОБРИХ ПОСЛУГ

Ця організація існує з 1962 року. Вона добре зарекомендувала себе у населення. Подає будь-яку допомогу в господарсько-побутових справах, на замовлення жителів виконує прибирання квартир, натирання підлоги, приготування їжі, прасування білизни, ремонт меблів, скління вікон, догляд за дітьми, ремонт житла, доставку подарунків, квітів і поздоровлень. Бюро може виконати переклад іноземного тексту, передрукувати рукопис на машинці, переплести книги і журнали, надіслати майстра для настройки піаніно, викладача музики, іноземних мов, суспільствознавства.

Вул. Леніна, 62. Тел. 29-47-10.

ТРАНСАГЕНТСТВО

Трансагентство — організація по перевезенню вантажів для населення в межах міста. Вона допомагає переїхати з квартири на квартиру, доставити контейнери, упакувати і відправити речі, перевезти товари з магазину, виїхати в туристську подорож тощо.

Пр. К. Маркса, 47. Тел. 29-54-18.

ГОТЕЛІ КРИВОРІЖЖА

Дореволюційний Кривбас мав лише один невеличкий «Будинок приїжджих» на руднику Дубова Балка. У 1940 році в місті існувало вже три готелі, Будинок колгоспника. Зараз місто має 9 готельних закладів на 1057 місць. Будується готель держцирку.

ГОТЕЛІ

«Металург». Пр. К. Маркса, 14. Тел. 29-46-22, 29-60-13.
«Руда». Пр. К. Маркса, 24. Тел. 29-32-28.
«Першотравневий». Вул. Леніна, 56. Тел. 29-48-43.
«Кривбас». Соцмісто, вул. Революційна. Тел. 23-02-69.
«Север». Селище ЦГЗК. Тел. 51-01-40.
«Юбилейная». Тернівський район. Тел. 50-51-14.

Готель ПГЗК. Селище ПГЗК, вул. Шкірятова. Тел. 21-15-25.

Будинок колгоспника. Вул. Жовтнева, 42. Тел. 29-55-82.

Готель цирку. Вул. Косіора.

ПОСЛУГИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗВ'ЯЗКУ

У місті діють 87 відділень зв'язку. Вони доставляють газети і журнали, відсилають і доставляють листи, телеграми, посилки. У 1968 році криворіжці відправили по 28, в 1969 році — по 35 листів на душу населення, що значно вище середнього рівня по області. В 1968 році Кривий Ріг займав у області друге місце по відправці телеграм на душу населення.

Міська телефонна сітка включає 6 АТС, понад 24 тисячі телефонів, у тому числі — 15 тисяч квартирних. Міжміський телефонний зв'язок здійснюється як з відомчих і квартирних телефонів, так і з переговорних пунктів, які працюють при більшості відділень зв'язку (оплата готівкою, по рахунку, разових талонах або в кредит).

КРУГЛОДОВО ВО ПРАЦЮЮТЬ

Переговорний пункт. Пр. К. Маркса, 39.

53-е відділення зв'язку. Селище ЦГЗК, вул. Мусоргського, 12.

54-е відділення зв'язку. Селище ПГЗК, вул. П. Мирного, 21.

65-е відділення зв'язку. Соцмісто, вул. Косіора, 51.

ОЩАДНІ КАСИ

Перші трудові ощадні каси у місті з'явилися на початку 1923 року. З року в рік зростала кількість вкладників і сума вкладів. На сьогодні в місті діють 4 районні центральні ощадні каси і 70 філіалів кас. За останні два роки кількість вкладників зросла на 28% і на 1 січня 1969 року складає 220,5 тисячі чоловік. За цей же час сума вкладів збільшилась на 56% і складає 99 млн. крб. Тепер кожен третій житель міста є вкладником ощадних кас, а середня сума вкладу становить 450 крб.

ЛІКУВАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

Протягом десятиліть Кривий Ріг не мав медичної служби. Перша невеличка лікарня була відкрита на початку 90-х років. Але вона не могла задовольнити потреб місцевих селян і робітників, які терпіли від різних хвороб і масового травматизму. Під тиском робітників капіталісти згодом змушені були відкривати дрібні лікарні і «приймальні покої» на рудниках. У 1900 році в Кривбасі вже діяло 9 лікарень, одна амбулаторія і фельдшерський пункт. У 1908 році була відкрита земська лікарня на 18 ліжок. Її обслуговували один лікар, три фельдшери і акушерка. Напередодні імпералістичної війни 60 тисяч жителів Криворіжжя обслуговували 11 лікарень на 228 ліжок, амбулаторія та 20 приймальних покоїв на 80 місць. У них нараховувалося лише 11 штатних і 3 нештатних лікарі, 40 фельдшерів, 7 акушерів і 2 фармацевти.

Після перемоги Великого Жовтня, в умовах громадянської війни, на Криворіжжі, як і по всій країні, створювалась радянська система охорони здоров'я трудящих. Медпрацівники, об'єднані в лікарнях і лазаретах, включилися у боротьбу з інфекційними захворюваннями та епідеміями, подавали допомогу пораненим. В організації медичної служби велику роль відіграв повітовий відділ охорони здоров'я, очолений комуністкою К. І. Михно. Після закінчення громадянської війни розпочалась систематична робота по відновленню і розширенню медичних закладів, розгорнулася лікувальна і профілактична робота серед населення. На початку 1924 року в Кривбасі працювали 2 лікарні, 2 поліклініки, 9 амбулаторій, протитуберкульозний диспансер, які обслуговувались 19 лікарями, 4 стоматологами, 22 фельдшерами і акушерками.

Напередодні 10-річчя Великого Жовтня сітка лікувальних закладів Кривбасу налічувала 8 лікарень на 270 ліжок, 2 поліклініки, 2 тубдиспансери, вендиспансер, 3 жіночі і дитячі консультації, 4 аптеки.

В наступні роки окружна лікарня (колишня земська, тепер — 1-а міська) була реконструйована і стала центральною лікарнею Кривбасу. Вона була розширена до 300 ліжок, мала хірургічне, травматологічне, терапевтичне, урологічне, очне відділення та відділення вуха-горла-носа. У 1935 році стала до ладу велика лікарня в Цен-

трально-Миському районі міста (тепер 3-я міська). В 30-і роки були відкриті нові лікарні і амбулаторії, спеціальні медичні заклади — водолікарня, інфекційна і дитяча лікарня, два диспансери санаторного типу. У порівнянні з 1913 роком кількість ліжок в лікарнях збільшилась майже в шість разів. Набагато зросла кількість лікарів та середніх медпрацівників.

Напередодні Великої Вітчизняної війни місто мало 23 лікарні на 1532 ліжка, 17 амбулаторій та поліклінік, 28 фельдшерських здоровпунктів, 13 жіночих консультацій, 2 диспансери, 20 аптек, 4 санепідемстанції.

У післявоєнний період сітка медичних закладів міста була швидко відновлена. Вже в 1947 році діяло 17 лікарень на 1725 ліжок, 2 пологових будинки на 100 ліжок, 13 жіночих консультацій, 4 санаторії, ряд інших лікувальних і профілактичних закладів. У наступні роки бурхливий економічний розвиток міста супроводжувався дальшим вдосконаленням медичного обслуговування населення. Тепер у місті існують 69 медичних закладів, у яких працює понад 15 тисяч медпрацівників, у тому числі 1573 лікарі і понад 6 тисяч середніх медпрацівників.

Сьогодні місто має 33 лікарні на 7590 ліжок, 54 амбулаторії і поліклініки, 179 лікарсько-фельдшерських здоровпунктів. Якщо в 1913 році на 1000 жителів міста припадало 3,8 ліжка, то в 1968 році — 12 ліжок. У місті діють такі спеціалізовані заклади: 3 дитячі лікарні, 5 тубдиспансерів, 3 стоматологічні лікарні, 2 дитячі стоматологічні лікарні, психоневрологічні диспансер і лікарня, онкологічний і шкірно-венеричний диспансери, 4 електродолікарні, 4 дитячих санаторії, 2 пологових будинки, 20 жіночих консультацій, інфекційна лікарня та ін. Медичні заклади добре обладнані діагностичною та лікувальною апаратурою. До послуг трудящих 54 аптеки, 5 медичних магазинів і 32 лабораторії.

Якщо в 1913 році на 10 тисяч населення в місті працював один лікар і 5 середніх медпрацівників, то в 1968 році їх було відповідно 26 і 90. Заслуженою повагою у населення користуються заслужені лікарі УРСР З. І. Бородіна, М. С. Литвиненко, А. О. Чебан, І. С. Соколов, В. Н. Кочкіна, В. П. Підтинченко, лікарі В. С. Жовтоног, Й. М. Кіржнер, Л. К. Мошкова та інші.

За останні 20 років асигнування на охорону здоров'я

з бюджету міста зросли у 8 разів. У 1968 році вони склали 24 млн. крб., або в середньому по 40 крб. на кожного жителя міста.

Будинок санітарної освіти. *Соцмісто, вул. Революційна, 5. Тел. 23-71-12.*

Довідкове бюро аптек. *Вул. Янова, 3. Тел. 29-43-18.*

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Вже в 20-і роки фізкультура і спорт у місті стали масовими, хоч матеріальна база для їх розвитку тоді ще не була достатньою. В 30-і роки були збудовані перші стадіони, спортивні зали й майданчики, розгорнулася підготовка розрядників, значківців. У післявоєнний період матеріальна база для фізкультурників і спортивної роботи значно розширилась і зміцніла.

Зараз у місті є 22 стадіони, на яких одразу можуть дивитись футбольні матчі до 150 тисяч глядачів. На стадіонах і 98 футбольних полях міста оволодівають еккладним мистецтвом футболу сотні команд, в яких об'єднуються до 25 тисяч любителів-футболістів. Найбільші стадіони — металургійного заводу (на 35 тисяч місць), імені ХХ партз'їзду (на 15 тисяч місць), «Гірник» (13 тисяч місць), Південного, Північного комбінатів (по 10 тисяч місць кожний), «Спартак», «Будівельник», рудників Кірова, К. Лібкнехта, центрального рудоремонтного заводу (по 5 тисяч місць). Стадіони обладнані також для занять легкою атлетикою, волейболом, баскетболом, ручним м'ячем, бадмінтоном тощо.

Крім того, в місті діють 286 баскетбольних, 536 волейбольних майданчиків, 48 майданчиків для ручного м'яча, 38 — для бадмінтона, 36 тенісних кортів, 53 майданчики для гри в городки.

До послуг трудящих — 121 спортивно-гімнастичний зал. В останні роки розгорнулось будівництво Палаців спорту. Такі Палаці вже діють на Південному, Новокриворізькому і Центральному комбінатах і будуються на Інгулецькому і Північному комбінатах, руднику імені Кірова і в селищі Довгинцевому. Кожний з них має ігровий зал розміром 42×50 м, гімнастичний зал, пла-

вальний басейн на 6 доріжок, зал для розминки, підсобні приміщення. Одночасно в кожному Палаці можуть займатись спортом 200 чоловік.

У місті зараз є 19 відкритих і 4 закритих басейни для плавання. З побудовою нових Палаців спорту число закритих басейнів зростає. Крім того, в місті будуються два окремих плавальних басейни (в Соцмісті і на стадіоні рудника імені Держинського).

У багатьох житлових масивах створені спортивні комплекси. Вони включають спортивні зали, плавальні басейни, ігрові майданчики.

Наявна матеріальна база дозволяє зробити фізичну культуру і спорт у місті масовими. Сьогодні в місті налічується 262 спортивно-фізкультурних колективи, в яких об'єднано 176 260 фізкультурників. У їх числі 109 шкільних спортивних колективів, які налічують 56 195 юних фізкультурників. Спортсменів, які займаються в секціях з окремих видів спорту, ще більше: їх налічується 235 200. Фізичним вихованням і спортом керують 427 штатних працівників. Вони також подають організації і методичну допомогу в проведенні виробничої гімнастики, якою зараз у місті охоплено 176,5 тисячі трудящих.

Увага спортивних органів була звернута на те, щоб систематично підвищувати майстерність спортсменів-фізкультурників. До 1957 року в місті не було майстрів спорту. За 1957—1968 роки їх було підготовлено 83. Протягом 1949—1968 років підготовлено 2483 спортсмени 1-го розряду і кандидати в майстри спорту. Тільки в 1968 році майстрами спорту стали 14, кандидатами в майстри 26 криворіжців; було підготовлено 368 спортсменів 1-го розряду, 1791 — 2-го розряду, 12 396 — 3-го розряду, 17 753 — юнацьких розрядів. Значкістами БГТО стали 7341, ГТО і ГЗО — 19 834 криворіжці.

У 1968 році було підготовлено 5582 спортивних судді і 5324 громадських інструктори спорту. Тепер у місті налічується 13 414 громадських інструкторів і 12 822 спортивних судді.

У Кривому Розі працюють суддя всесоюзної категорії, 48 суддів республіканської категорії, 234 судді першої категорії.

Щорічно в місті відбуваються по 4—5 змагань з 28—30 видів спорту. Криворізькі спортсмени беруть участь у змаганнях на першість області з різних видів спорту,

в республіканських і всесоюзних змаганнях. Не раз криворіжці ставали чемпіонами області і республіки з різних видів спорту.

НАЙБІЛЬШІ СТАДІОНИ

Стадіон «Металург». Соцмісто, пр. Металургів.
Стадіон рудника імені ХХ партз'їзду. Селище рудника, вул. Стадіонна, парк культури і відпочинку.
Стадіон «Гірник». Селище імені Держинського.

ДОБРОВІЛЬНІ СПОРТИВНІ ТОВАРИСТВА

У місті діють 6 добровільних спортивних товариств, які об'єднують понад 85 тисяч членів. Три з них — «Авангард», «Спартак» і «Локомотив» — очолюються міськими радами, три — «Буревісник», «Трудові резерви» і «Динамо» — підпорядковані обласним радам.

Товариство «Авангард» об'єднує 59 тисяч членів — гірників, металургів, машинобудівників, будівельників, працівників науково-дослідних і проектних інститутів. Воно налічує 78 спортивних колективів і 84 тисячі фізкультурників.

Спортивне товариство «Локомотив» об'єднує 23 колективи і 3650 спортсменів — робітників і службовців Криворізького відділення Придніпровської залізниці.

Товариство «Спартак» — найстаріше в місті. Зараз до його складу входить 14 336 членів. У 36 спортивних колективах товариства об'єднано 22 700 фізкультурників — працівників держторгівлі, громадського харчування, вчителів, медпрацівників, працівників комунальних підприємств, служби побуту, викладачів і учнів технікумів.

До товариства «Буревісник» входять спортивні колективи гірничорудного і педагогічного інститутів, які налічують 3130 фізкультурників. Спортколектив гірничорудного інституту має значні досягнення в розвитку важкої атлетики. Спортивні колективи товариства «Динамо» об'єднують працівників міліції. У 14 колективах товариства «Трудові резерви» набувають спортивної майстерності 6500 молодих фізкультурників професійно-технічних училищ міста.

Товариства ведуть різноманітну спортивно-масову і фізкультурну роботу серед населення. Організаторами цієї роботи, пропагандистами спорту є також спортивні клуби, що працюють при найкрупніших спортколективах.

Міська рада ДСТ «Авангард».
Пр. К. Маркса, 13. Тел. 29-72-03.

Міська рада ДСТ «Спартак».
Вул. Зарічна, 3. Ст. «Спартак».
Тел. 29-20-32, 29-20-71.

Міська рада ДСТ «Локомотив».
Селище Довгинцеве, вул. Кириленка.
Ст. «Локомотив». Тел. 23-92-34-28.

ФУТБОЛЬНА КОМАНДА «КРИВБАС»

З 20-х років Кривбас став краєм футбольним. Футбол став пристрастю тисяч трудящих, захопив десятки обдарованих спортсменів. У 30-і роки на обласних і республіканських змаганнях значних успіхів неодноразово досягала місцева футбольна команда «Спартак».

У довоєнний і післявоєнний періоди Кривбас виховав кілька десятків майстрів футболу. Багато з них поповнили футбольні команди області, республіки і країни. Серед них — майстри спорту В. Маслаченко, І. Бобошко, І. Горовий, А. Горохов, А. Самсонов, В. Яремченко, О. Ярчук та інші.

У післявоєнні роки футболісти Кривого Рога не раз займали в своїй зоні 2-е і 3-є місця. З 1959 року команда «Гірник» стала виступати в класі «Б». Найкращих успіхів (3-є і 5-є місця в зоні) вона досягла в 1964 і 1967 роках. У 1968 році міська команда, перейменована в 1966 році на «Кривбас», була включена в клас «А» (другу підгрупу). В гарячих футбольних баталіях сезону 1968 року команда «Кривбас» виконала основне завдання — закріпилась у числі сильніших. В 1969 році вона продовжує виступати в класі «А».

ДИТЯЧІ СПОРТИВНІ ШКОЛИ

З 1960 року в місті існує дві дитячі спортивні школи, підпорядковані міському відділу народної освіти. У спортивній школі № 1, розташованій у Держинському районі міста, зараз навчається 514 юних спортсменів. Вони займаються спортивною і художньою гімнастикою, акробатикою, легкою атлетикою, плаванням. У спортивній школі № 2, яка знаходиться у Жовтневому районі, 552 учні навчаються грі в футбол, волейбол, баскетбол, ручний м'яч, настільний теніс, а також спортивній стрільбі. Крім того, багато дитячих груп з різних видів спорту працює при спортивних колективах товариств «Авангард», «Спартак», «Локомотив», «Буревісник».

Вихованці спортивних дитячих шкіл і груп міста не раз завойовували призові місця на обласних і республіканських змаганнях серед школярів.

Дитяча спортивна школа № 1. Соцмісто, вул. Революційна, 21. Тел. 23-70-47.

Дитяча спортивна школа № 2. Селище імені XX партз'їзду, вул. Ватутіна, 33. Тел. 53-10-06.

ЗОНИ ВІДПОЧИНКУ

Кривий Ріг — степове місто. Споконвіку наші предки обірали природу, не дуже багату тут на зеленого друга. Та з розвитком капіталізму, під час рудних розробок, зелені гаї в долинах річки Саксагані і на схилах балок були майже винищені. Останні дуби впали під сокирами в часи інтервенції і громадянської війни. Тому після закінчення громадянської війни природним було прагнення жителів озеленити своє рідне місто.

У дореволюційний час у Кривбасі було два штучних деревонасадження: парк у маєтку поміщика Харіна і сад Маршавцева. Парк зберігся до наших днів. Він і зараз є одним з кращих зелених куточків північної частини міста. Сад Маршавцева вже не існує: тут розмістились музичне училище і середня школа № 8.

У 20-і роки розпочалось озеленення площі і вулиці міста. В 1927 році був закладений на площі в 10 га парк імені газети «Правда». Поряд розташувався стадіон

«Спартак». Згодом у парку відкрили різні атракціони, кінотеатр, зелений театр, танцмайданчик, водну станцію. Мости зв'язали парк з правим берегом Інгульця і лівим берегом Саксагані. На початку 30-х років на протилежному березі Інгульця було закладено парк, пізніше названий Комсомольським. У цей же час розпочали існування парки на багатьох рудниках та інших підприємствах міста. Кращими з них пізніше стали парки рудників імені Держинського, К. Лібкнехта, Комінтерну. В зв'язку з будівництвом металургійного заводу було насаджено великий парк у Соцмісті (тепер парк імені Б. Хмельницького), лісопарк в районі 1-ї лікарні; на схід від заводу розкинулось Зелене містечко. На схилах балки Червоної, на великій площі між металургійним і коксохімічним заводами та Соцмістом, було насаджено ліс із дуба, клена, береста та інших порід довгорічних дерев і чагарників.

У післявоєнні роки кількість деревонасаджень на вулицях і площах міста значно зросла. Зараз у місті немає жодної неозеленої вулиці.

У місті 110 скверів і 40 парків. У парках є всі можливості для активного культурного відпочинку трудящих. На свіжому повітрі можна почитати книгу чи журнал, зіграти у волейбол, ручний м'яч, настільний теніс, шахи чи шахмати, потанцювати, подивитись фільм у літньому кінотеатрі або просто побути на природі.

У післявоєнний період розгорнулось лісонасадження на околицях міста. В районі Карачунів на площі в 700 га шумить двадцятирічний дубовий ліс. Лісові масиви підступили до селищ рудників імені Р. Люксембург і XX партз'їзду, Довгинцевого і Соцміста, Південного водоймища і зони каналу Дніпро—Кривий Ріг. Загальна площа зеленої зони Кривбасу тепер перевищує 6 тисяч га. Щорічно працівники Криворізького і Держинського лісництв додають до зеленого кільця басейну по 200 га нових насаджень. Недалекий час, коли Кривий Ріг стане містом-садом. Його трудівники цілком заслужили цього.

У літній час для відпочинку, крім свіжого повітря, необхідна вода. У довоєнний час для цього служили Карачунівське і Кресівське водоймища та річки Саксагань і Інгулець, які все більше міліли. У післявоєнний час у зв'язку з потребами видобутку руди з-під дна Саксагані річка в кількох місцях була пересипана, а води її були зарегульовані в тунель. В інших місцях

річка була розчищена і поглиблена для масового купання. Крім того, були побудовані штучні ставки і водоймища. Спочатку такі ставки були збудовані в Соцмісті і в селищі Суха балка. Тепер у місті існує 6 водоймищ і 15 ставків, загальна площа дзеркала яких складає 80 кв. кілометрів. Ставки і водоймища обладнані пляжами, водними і човновими станціями, торговельними пунктами. Вони мають все необхідне для відпочинку трудящих.

В останні роки міські партійні, радянські, профспілкові і господарські органи взяли курс на створення приміських зон відпочинку. В районі Карачунів, Мар'янівки, Кудашівки та в інших місцях розгорнулось будівництво туристських баз. Спочатку створювались на базах тимчасові, а зараз капітальні споруди, які будуть місцем відпочинку не тільки в літній, а й у зимовий час. Туристські бази оснащені спальними корпусами, наметовими містечками, кухнями, торговельними і прокатними пунктами, спортивними майданчиками, човнами, водними велосипедами, риболовними снастями. Лісові насадження, гаряче сонце, свіже повітря, ласкава вода— все це приваблює на туристські бази сотні відпочиваючих.

У районі Карачунів зараз вже існує 32 туристські бази. Кращі з них— металургійного заводу імені Леніна, Південного комбінату, трестів «Криворіжстальконструкція», «Криворіжжитлобуд», «Криворіжбуд», «Криворіжшляхводбуд», Центрального рудоремонтного заводу, заводу «Комуніст», рудника імені Комінтерну.

МАРШРУТАМИ МІСТА

У 20-і роки залізничні робітничі поїзди, які двічі на день курсували між різними пунктами Кривбасу, були по суті єдиним внутріміським транспортом. Згодом з'явилися перші автобуси та вантажні автомашини, пристосовані для перевезення людей. У 1933—1934 роках була збудована перша трамвайна колія довжиною 5,8 км. Вона була відкрита у січні 1935 року. Через 25 років довжина трамвайних шляхів збільшилась до 22 км, трамвай став основним засобом транспортного зв'язку між Центрально-Міським і Держинським районами міста.

У післявоєнний період внутрішній міський транспорт досяг великого розвитку і зараз в основному задоволь-

няє потреби населення. Трамвайне, автобусне, а з 1958 року і тролейбусне сполучення є основним видом міського транспорту.

Зараз у місті 13 трамвайних маршрутів, довжина яких перевищує 60 км. Трамвайний парк налічує 238 вагонів. Цей вид транспорту зв'язує три райони міста і забезпечує щорічне перевезення 60 мільйонів пасажирів.

У післявоєнні роки в місті бурхливо розвивався автобусний транспорт. Зараз автобусні парки налічують 650 машин. Вони обслуговують до ста автобусних маршрутів, які пролягли в усі райони і більшість селищ міста. Довжина окремих маршрутних ліній становить від 3—4 до 30—40 км, а загальна довжина усіх маршрутів — 750 км. Автобусне сполучення — найважливіший вид міського транспорту: щорічно автобусами перевозиться близько 100 мільйонів чоловік.

Новим видом криворізького транспорту є тролейбус. Перші маршрути були прокладені від центра міста в район північної групи рудників. Вони мали довжину 49 км і обслуговувались 28 тролейбусами. Зараз загальна довжина 12 діючих тролейбусних ліній міста становить 176 км, а машинний парк — більше 210 одиниць. Щорічно тролейбусами перевозиться 45 мільйонів чоловік.

Жителі міста широко користуються послугами таксі. Парк легкових таксі зараз налічує до 220 машин.

Щоб поліпшити обслуговування трудящих Інгулецького району, згодом будуть відкриті нові лінії трамвая, збудована тролейбусна траса. Населення Кривого Рога, що розтягнувся на 100 км, потребує швидкісних видів транспорту. Зараз, щоб дістатись з одного кінця міста в інший, треба витратити дві-три години. Тому найближчим часом поряд з об'їзною дорогою для вантажного транспорту, будівництво якої завершується, буде відкрита лінія швидкісного трамвая. Вона будуватиметься кількома чергами і проляже від Інгулецького району до Північного комбінату.

Транспортним серцем міста є прикрашена сквером площа Миру. Тут починаються найважливіші автобусні і тролейбусні маршрути, що пролягли в різні райони міста. Від площі Миру біжать автобуси в селища Змичку і Карнаватку, на вулиці Шевченка, Горького, Дунайську, площу Воровського. Кілька маршрутів через проспект К. Маркса пролягли в південну і південно-західну ча-

стини міста. Населення нового промислового і житлового району Карачуни — Весела Дача, який виник у післявоєнний період, зв'язане з центром міста автобусами №№ 31 і 37. Інші автобуси через Гданцівку йдуть у селища імені Валявка, Степове, Всебратьське, Рахманівку, в Інгулець і на Інгулецький комбінат.

Приїжджому доцільно початок цих маршрутів пройти пішки. На проспекті К. Маркса, між площею Миру і вулицею Леніна він побачить багато історичних і революційних пам'ятних місць, помітить, як змінився цей найстаріший район міста за роки Радянської влади. Через кілька кроків він може зупинитись перед найстарішим поштовим відділенням, якому вже майже 200 років. Поряд будинок, в якому у 1919—1920 роках знаходився повітовий комітет КП(б)У. Напроти них півкварталу займає корпус інституту «Кривбаспроект». На розі настуного кварталу — геологорозвідувальний трест, а далі — багатопверхові житлові будинки, готелі, магазини, установи, театри.

Не можна не зупинитись перед архітектурною красою — колонадою міського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. А напроти театру — скульптура Тараса, створена місцевим автором. Обабіч неї — дві верби, що походять від тих, які висадив поет у далекому засланні. Біля театру можна пройти на берег Саксагані, через міст спуститись в оточений річковою дугою чудовий оазис — піонерський парк імені Ю. О. Гагаріна.

Зразу за театром стоїть скромний двоповерховий будинок. У 1917—1918 роках в ньому знаходився міський комітет РСДРП(б). З балкона цього будинку (балкон не зберігся) в 1920 році виступав Г. І. Петровський. Через один будинок — нове пам'ятне місце, де в 1918 році збиралась напівлегальна профспілка «Горнотруд». Напроти цього будинку — вулиця Жовтнева. По ній можна вийти на вулицю Янова, до пам'ятника-погруддя В. І. Михлика, пам'ятного будинку № 12, пам'ятника В. І. Валявку, історико-краєзнавчого музею.

З проспекту К. Маркса, перейшовши трамвайну колію, мандрівник вийде на площу імені В. І. Леніна. Десь за площею триста років тому стояв зимівник легендарного козака Рога. А поряд більш сучасні пам'ятні місця. У будинку № 56 по вулиці Леніна в 1917—1918 роках містились Криворізька Рада і штаб Червоної гвардії.

Поблизу площі Леніна — вулиці Калиниченка і Сиволапа, могили М. М. Янова і П. Р. Аненка, братська могила воїнів-визволителів, колишній штаб будівництва оборонних споруд. Та й відрізок вулиці Леніна до проспекту К. Маркса — місце пам'ятне: саме сюди здійснила рейд танкова рота Героя Радянського Союзу Г. О. Романенка. Від площі Леніна по вулиці Першотравневій через підвісний міст можна вийти в мальовниче селище-сад Гданцівку. Тут знаходяться могила криворізьких молодогвардійців, вулиці Чередниченка, Умникової, Цини, місця, де формувались Революційний і Комуністичний полки і був командний пункт і штаб 3-го Українського фронту.

На вулиці Леніна починається п'ять трамвайних маршрутів. Три з них ведуть на металургійний, коксохімічний і цементний заводи, Соцмісто і селище ім. Дзержинського, два — в промисловий і житловий район Південного і Новокриворізького комбінатів, якому ще немає й 15 років.

Але повернемося на площу Миру. Від неї по вулиці Лермонтова йде головна транспортна артерія міста. З вікон автобусів і тролейбусів видно сучасні багатоповерхові будинки, оточені скверами, квітниками і газонами. Після зупинки «Центральний ринок» транспортний потік роздвоюється. Автобус № 4 повертає на вулицю Кобилянського і повз трампарк через селище Південного комбінату йде до Інгулецького мікрорайону № 5. Тролейбус № 5 по вулицях Кобилянського, Пісочній і Вокзальній доставляє людей до центральної залізничної станції міста. Автобус № 21 поспішає далі: через район мальовничих соцмістовських ставків та Соцмісто він в'їжджає з південного сходу в селище Довгинцеве.

Основний потік тролейбусів і автобусів з вулиці Лермонтова переходить на вулицю Дніпропетровську, що простяглась на 7 км. Половина вулиці до минулого року була забудована індивідуальними будинками. Тепер і на цій частині вулиці зводяться п'яти-шести- і дев'ятиповерхові велетні. Потік машин проходить через територію селища найстарішого рудника імені Дзержинського. Далі, за монументом Перемоги, машини виходять на перехрестя вулиць Дніпропетровської і Волгоградської, де розкинувся зелений чотиригранник площі Горького. На розі площі — скульптура Данко, виконана О. В. Васякіним. За нею — панорама Соцміста.

За площею Горького транспортний потік, ввібравши нові машини з Соцміста, продовжує рухатись по вулиці Дніпропетровській через нові житлові райони до Власної бази. Далі йдуть автобус № 1, тролейбуси № 1-а і 2-а. Тролейбуси рухаються в селище Довгинцеве з півдня, автобуси — з північного заходу. В селищі мандрівник знайде багато пам'ятних місць, зв'язаних з революційним і бойовим минулим: локомотивне депо, станційний вокзал, штаб Червоної гвардії, вулицю Кириленка, братську могилу і вулицю Батуриців, братську могилу підпільників періоду Великої Вітчизняної війни. На зворотному шляху від площі Горького тролейбуси № 2 і 2-а підуть через Соцмісто до станції Кривий Ріг, а автобус № 35 — до Інгулецького комбінату.

Від площі Горького два тролейбуси і кілька автобусних маршрутів повертають в район північної групи рудників. Після зупинки «Саксагань» автобуси № 6-а, 11 і 34 повертають в селище Артема, автобус № 7 і тролейбуси № 3 і 3-а прямують далі. За рудоуправлінням імені Кірова з нагірного правого берега Саксагані відкривається чудовий вид на селище Артема. На передньому плані — індивідуальні будинки, фруктові сади збігають до річки. А далі — панорама багатоповерхових будинків, шкіл, училищ.

За шахтою «Північна» в'їжджає в селище Покровське — одне з найстаріших у місті. За ним — селище рудника імені К. Лібкнехта. Від зупинки «Первомайка» тролейбус № 3-а і автобус № 7 повертають праворуч, пересікають Саксагань і виходять в новозбудований район (квартали 173—174). Тролейбус № 3 продовжує рух старою трасою через селища Першотравневе і Більшовик. Тому, хто не знає селища Більшовик, слід у ньому зупинитись, щоб познайомитися з пам'ятними місцями колишнього рудника Дубова Балка.

У селищі Піонер маршрути знову зливаються і продовжуються через селища Жовтневе, Комінтерну, КРЕСУ, Фрунзе, повз мальовничі сухобалківські ставки. Це чудові нові житлові райони міста. В'їхавши на територію рудника імені XX партз'їзду, тролейбус повз рудоуправління прямує далі на північ, а автобус пройде через селища імені XX партз'їзду і ЦГЗК, щоб далі знову вийти на тролейбусну трасу. Той, хто ще не бував у цих селищах, неминуче замилується їх вулицями і площами, житловими будинками, Палацами культури і

кінотеатрами, чудовим парком імені 50-річчя Радянської України.

Далі через місяць визвольних боїв 1943—1944 років, повз стелу «На лінії вогню» тролейбус і автобус доставляють пасажирів на рудники імені Р. Люксембург і В. І. Леніна. Від площі Толстого тролейбусним маршрутом № 10 можна проїхати в Терни, район Першотравневого рудоуправління і ПГЗК.

З півдня на північ, з заходу на схід місто пронизане десятками транспортних трас. Транспортне забезпечення жителів, уже зараз в основному задовільне, з року в рік поліпшується.

МІЖМІСЬКІ ТРАНСПОРТНІ ЗВ'ЯЗКИ

Через залізничні станції міста (їх у місті 13) проходить 12 залізничних маршрутів. Головні з них зв'язують Кривий Ріг з Москвою, Києвом, Харковом, Дніпропетровськом, Запоріжжям, Бердянськом, Миколаєвом, Одесою, Сімферополем. Крім того, в літній сезон і в святкові дні вводяться 3 додаткових маршрути.

На вокзалах станцій Кривий Ріг—Сортувальна, Роквата, Ігулець і Терни, в агентстві Аерофлоту, автовокзалах і на руднику імені ХХ партз'їзду (вул. Черкаська, 1) працюють бюро замовлень і каси попереднього продажу квитків. За 1—5 діб до відправки поїзда можна купити квитки на всі поїзди, які відходять від залізничних станцій Кривого Рога, а також П'ятихаток і Дніпропетровська. За 6—10 діб можна замовити (особисто, телефоном, поштою) квиток з доставкою додому або на місце роботи. За 11—15 діб оформляється замовлення на колективний виїзд. За 7—15 діб можна оформити замовлення на прямий квиток з компостуванням на поїзди, які відправляються з Москви, Києва і Харкова, а також на квиток для зворотного виїзду з Москви, Києва, Одеси, Сімферополя і Бердянська.

Всі каси попереднього продажу квитків працюють з 8-ї до 19-ї години без вихідних днів. Перед відправкою поїздів квитки продаються на вокзалах і станціях.

Довідки й замовлення по телефонах 23-02-05, 23-24-62, 23-33-64, 23-25-45, 23-92-61, 50-04-87.

З Кривого Рога пролягло 18 повітряних маршрутів. До Москви літак відправляється влітку щоденно, взимку — тричі на тиждень. Щоденно по одному рейсу літаки роблять у Київ, Сімферополь, Херсон, Нікополь, по два рейси — в Миколаїв, Каховку, Устинівку, по три рейси — в Одесу, по чотири — в Кіровоград. У Дніпропетровськ є два щоденних рейси і один — чотири рази на тиждень. На Львів протягом тижня — 8 рейсів. Щотижня в чотири рейси відправляються літаки до Вінниці, Донецька, Бердянська, Запоріжжя, тричі на тиждень — в Кременчук і Полтаву.

Попередній продаж квитків на літаки проводиться в міському аеровокзалі (Соцмісто, пр. Металургів, 9) та його філіалах, розташованих в трансагентстві (пр. К. Маркса, 47), селищі ЦГЗК (53-е відділення зв'язку), Ігульці (приміщення автовокзалу) і Зеленодольську (готель «Волна»). В день вильоту квитки продаються в аеропорту.

Телефони для довідок: 23-20-33, 29-47-42, 53-20-64, 33-21-23.

В останні роки великої ваги у міжміських транспортних зв'язках набуло автобусне сполучення. На території Криворіжжя зараз діють два автовокзали і автостанції.

Щоденно від Криворізького автовокзалу в 25 напрямках відправляються автобуси в 68 рейсів. Стільки ж прибуває на автовокзал. Найбільш інтенсивний рух між Кривим Рогом і Дніпропетровськом (21 рейс), Пятихатками, Жовтими Водами, Нікополем (4 рейси), Запоріжжям, Харковом, Дніпродзержинськом, Олександрією (3 рейси), Києвом і Кременчуком (по 2 рейси). По одному рейсу — в Донецьк, Іловайськ, Бердянськ, Полтаву, Павлоград, Миколаїв, Одесу, Слов'янськ.

Від автостанції щоденно автобуси відправляються в 38 рейсів. Автостанція обслуговує південно-західні, західні і південно-східні маршрути (на Кіровоград, Вознесенськ, Бобринець, Апостолове, Костромку та ін.). З Ігульцького автовокзалу автобуси прямують на південь (Шестерня, Миколаївка та ін.).

Криворізький автовокзал працює круглодобово. Ігульцький автовокзал і Криворізька автостанція працюють з 4—5-ї до 23-ї години. Каси в них відкриті з 5.30 до 18 годин.

Попередній продаж квитків здійснюється на автовокзалах, автостанції, трансгентстві, в селищі ЦГЗК (53-е відділення зв'язку).

Телефони для довідок: 23-02-29, 29-92-61, 53-20-64.

Залізничний вокзал ст. Кривий Ріг: пл. Вокзальна; тролейбуси 2, 2-а, 5, автобуси 21, 34, 35.

Залізничний вокзал ст. Кривий Ріг — Сортувальна: селище Довгинцеве, вул. Серафимовича; тролейбуси 1-а, 2-а, 6-а, автобуси 1, 2, 9, 21.

Аеровокзал: пр. Металургів, 9; тролейбуси 2, 2-а, автобуси 34, 35; трамваї 1, 2, 5, 7, 9—13.

Автовокзал: вул. Дніпропетровська; тролейбуси 1, 1-а, 2, 2-а, 6, автобуси 1, 34, 35.

ЗМІСТ

Вступне слово про місто	3
З історії Кривого Рога	6
Славні імена	24
Вулиці імені героїв	37
Пам'ятники, пам'ятні місця	54
Підприємства і виробничі організації	78
Установи та громадські організації	106
Наука і освіта	113
Мистецтво і культура	131
Торгівля і послуги	143
Лікувальні заклади	149
Фізкультура і спорт	151
Зони відпочинку	155
Маршрутами міста	157
Міжміські транспортні зв'язки	162

Петр Логвинович Варгатюк

КРИВОРОЖЬЕ

(На украинском языке)

Редактор Б. Т. Карапиш
Художник Л. І. Вишневський
Художній редактор В. І. Хворост
Технічний редактор Л. М. Серета
Коректори В. Л. Гавриленко,
В. Д. Маловик

Здано на виробництво 18.VI 1969 р. Під-
писано до друку 21.XI 1969 р. Папір
70×90¹/₃₂. Друк. арк. 5,25+0,25 вкл. (6,44).
Обл.-вид. арк. 8,8. БТ 00626 Тираж 15000.
Ціна 45 коп.

Видавництво «Промінь»,
м. Дніпропетровськ, просп. К. Маркса, 60.

Зам. № 3167. Обласна книжкова друкарня
Дніпропетровського обласного управління
по пресі, м. Дніпропетровськ,
вул. Серова, 7.